

ad praefatum episcopum^a, si forte ibi invenire^b potuisset^c, ut quam^d citissime vestrae 799
praesentiae dirigeretur^e.

Apr. — Mai.

Dum ego^f adolescens^g Romam perrexi¹ et aliquantos^h dies in Papiaⁱ regali
civitate demorarer, quidam Iudaeus, Lullus^k nomine, cum Petro magistro habuit dis-
5 putationem; et scriptam esse eandem^l controversiam in eadem civitate audiui. Idem
Petrus fuit, qui^m in palatio vestroⁿ grammaticam docens² claruit³. Forsan Omerus⁴
vester^o aliquid exinde audivit a magistro praedicto.

Misi excellentiae vestrae quasdam^p species dictionum, exemplis vel^q versibus
venerandi^r patris^s confirmatas; et aliquas figuras arithmeticae subtilitatis laetitiae causa
10 in cartula, quam nobis vacuum direxistis; ut vestita^t reveniret, quae nuda nostro se
offerebat aspectui; dignum aestimans, ut nostris honoraretur litteris, quae vestro sigillo
ad nos nobilitata^u pervenit. Et si minus quid exemplorum habeant praedictae species,
Besel⁵, vester immo et noster familiaris adiutor, de paternis versibus adponere
poterit. Necnon et figurarum^v rationes in libello arithmeticae disciplinae conside-
15 rare^w valet.

Punctorum vero distinctiones vel^x subdistinctiones^y licet ornatum faciant^z pulcher-
rimum in sententiis^a, tamen usus illorum propter rusticitatem pene recessit a^b scrip-
toribus⁶. Sed sicut^c totius sapientiae decus et salutaris^d eruditionis ornatus per
vestrae nobilitatis industriam renovari incipit, ita et horum usus in manibus scriben-
20 tium redintegrandus esse optime videtur.

Ego itaque licet parum^e proficiens cum Turonica^f cotidie pugno rusticitate^g.
Vestra vero auctoritas palatinos erudiat pueros⁷, ut elegantissime proferant quicquid
vestri sensus lucidissima^h dictaverit eloquentia; ut ubique regalisⁱ nominis carta
decurrens regalis sapientiae nobilitatem^k ostendat.

25 Floreat¹ aeternis tecum sapientia donis,
Ut tibi permaneat laus, honor, imperium.

Quot^m habeas apicesⁿ, sanctas^o, mea carta, salutes
Dicito^p tot dulci David amore meo^q.

^a) om. K 1, A 1*. ^b) inveniri K 1, A 1*. ^c) potius esset K 2. ^d) om. K, A 1*. ^e) dirigitur L;
30 Reliqua om. K, A 1*. ^f) ergo P. ^g) adulescens T. ^h) aliquantulos L; aliquandos P. ⁱ) apia P.
^k) Iulius T. ^l) eundem T. ^m) om. L. ⁿ) vestra L. ^o) vester vester L. ^p) quadam T.
^q) om. L. ^r) verandi T' (an nomen proprium? Arndt). ^s) venerandorum patrum scripsit J
pro venerandi patris codd. ^t) vestra L. ^u) nobilitate L. ^v) figuram L. ^w) conside-
raret P. ^x) vel subdistinctiones om. P. ^y) subdistinctionis L. ^z) faciat P; faciunt L. ^a) sentiis P*.
35 ^b) ad P. ^c) si aut P. ^d) secularis P; saecularis L. ^e) patrum P. ^f) Toronica P. ^g) suscitata L.
^h) lucidissimus T; lucidissime P; lucidissim L. ⁱ) regulis T. ^k) nobilitate P. ^l) Floreat — im-
perium erasa sunt in P*. ^m) Quod T, P, L. ⁿ) sapices P. ^o) sancta P; sancta P*. ^p) Dicite P.
^q) Finit add. L.

1) Desiderio rege hoc iter fecisse videtur, cum Papiam regalem civitatem nominet cf. infra ep. 175. 271,
40 supra p. 225 lin. 31: Audiui dum Romae essem quosdam dicentes magistros. 2) Einharti vit. Caroli
c. 25: In discenda grammatica Petrum Pisanum diaconem senem audivit (Carolus). — Edidit Herm.
Hagen (Anecdota Helvetica p. 159—171) Petri grammatici excerpta, quae huic Petro adscribere vix dubitem,
cf. Poet. Carol. I, 73. 3) Itaque Petrus Pisanus ante annum 799. mortuus erat; cf. n. 2. 4) Angil-
bertus. De commercio Angilberti cum Petro cf. versus eius ad Petrum missos Poet. Carol. I, 75.
45 5) Einhartus; v. Jaffé Biblioth. IV, 490 sq. 6) Cf. Alc. versus XCIV v. 7 (Poet. Carol. I, 320): Per
cola distinguant proprios et commata sensus, | Et punctos ponant ordine quosque suo, | Ne vel falsa
legat etc.; In sacr. bibl. codic. v. 185 (ib. 292): Distinguens sensus, titulos, cola, commata voce | Dicat,
ut accentus ore sonare sciat. 7) Cf. supra p. 177 n. 3; 282 lin. 24.